

การพัฒนาความสามารถในการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการ
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล*

DEVELOPMENT OF WRITTEN PARAPHOSING'S COMPETENCY
BY THINK-PAIR-SHARE MODEL FOR THAI LANGUAGE STUDENTS FACULTY
OF EDUCATIONAL SANTAPOL COLLEGE

มาลินี ผลประเสริฐ¹, ฐิติมน ฉัตรจรัสรัตน์², ทิพย์วรรณ แพงบุพผา³, สารัต วิเศษหลง⁴
มิลินท์ ศิรินทร์ภักญา⁵, เดือนฉาย ผ่องใส⁶ และ เบนจาสิริ เจริญสวัสดิ์⁷

Malinee Pholprasert¹, Titimon Chadcharunrat², Thipyawan Phaengbuppha³, Sarat Wiselong⁴,
Milint Sirinkanya⁵, Duanchai Phongsai⁶, and Benchasiri Charoensawad⁷

¹⁻⁷วิทยาลัยสันตพล

¹⁻⁷SantapolCollege,Thailand.

Corresponding Author's Email: Benchasiri@stu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียน 2.ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อความเหมาะสมต่อการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1) นักศึกษาที่เรียนเรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดมีความก้าวหน้าทางการเรียนอยู่ในระดับสูง จำนวน 3 คน อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน และอยู่ในระดับต่ำจำนวน 3 คน

2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงสุด

* Received 9 February 2025; Revised 19 February 2025; Accepted 20 February 2025

รองลงมา เนื้อหาที่มีความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน และข้อที่อยู่ระดับต่ำสุด คือ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดได้

คำสำคัญ: การถอดความ, การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด, นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

Abstract

This research aimed to 1.Study students' academic progress. 2.Examine the satisfaction of Thai language major students with the learning management approach for paraphrasing written texts using the peer-assisted learning model in the Faculty of Education at Santapol College.

The sample group consisted of 14 first-year Thai language major students from the second semester of the 2023 academic year, selected through purposive sampling to ensure appropriateness for the research. The research instruments included a pre-test and post-test, a learning management plan, and a satisfaction questionnaire. The statistical methods used for data analysis included mean and standard deviation.

The research findings revealed that Among the students who learned paraphrasing academic writing using the peer-assisted learning model, 3 students showed a high level of academic progress, 8 students were at a moderate level, and 3 students were at a low level.

Students' overall satisfaction with the learning management approach for paraphrasing academic writing using the peer-assisted learning model was at a high level. When analyzing individual aspects, the highest-rated aspect was the usefulness of the content in enhancing students' learning. The next highest was the suitability of the content in relation to the duration of the lessons. The lowest-rated aspect was the effectiveness of the peer-assisted learning activities in developing students' critical thinking skills.

Keywords: Paraphrasing, Think-pair-share Learning Management Model , Thai language students.

บทนำ

งานเขียนเชิงวิชาการ ถือเป็นองค์ความรู้เชิงวิชาการที่ได้จากการตกผลึกทางความคิดของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดหรือสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ผ่านกระบวนการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ดังนั้น การเขียนเชิงวิชาการจึงเป็นทักษะสำคัญที่จะต้องได้รับองค์ความรู้และการฝึกฝนที่ถูกต้อง เพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาผลงานทางวิชาการต่าง ๆ (พิเชษฐ์ พินิจ, 2555 : 2)

จากการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายสถานศึกษา พบว่ายังมีปัญหาค้างกันอยู่ อาทิเช่น ทศนีย์ ทานตวนิช (2558) ศึกษาเรื่อง ข้อผิดพลาดในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดด้านเนื้อหาการใช้ภาษาและรูปแบบในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพาและวิเคราะห์สาเหตุความผิดพลาด พบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนเชิงวิชาการประกอบไปด้วย 1) ด้านเนื้อหา และ 2) ด้านการใช้ภาษา โดยควรมีแนวทางแก้ไข ได้แก่ การเสริมความรู้การพัฒนาทักษะ และการปลูกฝังเจตคติ ทั้งนี้ นิสิตสาขาภาษาไทยมีความรู้และความเข้าใจกระบวนการการเขียนเชิงวิชาการ แต่ยังขาดความรอบคอบ องค์ความรู้ รวมถึงทักษะด้านการอ่านและเขียนเชิงวิชาการ

ทั้งนี้ สภาพบริบทในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูในปัจจุบันได้มีการเพิ่มบทบาทของการวิจัยในชั้นเรียน รวมถึงการเขียนข้อความทางวิชาการต่าง ๆ อาทิเช่น รายวิชา ET104 การเขียนภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ (Thai Practical Writing) คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล โดยพิจารณาจากการทดสอบก่อนเรียน เรื่องการถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 24 คน พบว่า นักศึกษาจำนวน 14 คน ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 58.33 โดยนักศึกษาไม่สามารถถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบ “Think-pair-share” หรือ เทคนิคเพื่อนคู่คิด เพราะเป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง

จากความสำเร็จและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดทำให้ความสามารถในการถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะการเขียนงานเชิงวิชาการของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา ET104 การเขียนภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการถอดความจากงานเขียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) รายวิชา ET104 การเขียนภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการ

สมมติฐานการวิจัย

หลังการจัดการเรียนรู้เรื่อง การถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาวิชาภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-shared) นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นทุกคน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีการควบคุมน้อย (Design with minimal control) โดยผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลสองครั้ง (One-Group Pretest – posttest Desing) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้ (Fitz - Gibbon & Carol, T. 1987) มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา TH 104 การเขียนเชิงปฏิบัติการ ปีการศึกษา 2566 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 2 กลุ่มเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 135 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่มีคะแนนทดสอบก่อนเรียน เรื่องการถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 14 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ผู้วิจัยจัดทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่องการถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการ จำนวน 10 ข้อ และไปตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา หรือค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากนั้น นำทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยาก (p) ได้เท่ากับ 0.54 ค่าอำนาจจำแนก (r) ได้เท่ากับ 0.23 และค่าความเชื่อมั่น (KR20) ได้เท่ากับ 0.76

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 4 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเฉลี่ย วันละ 3 ชั่วโมงต่อการเรียน 1 ครั้ง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนประเมินความเหมาะสมพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามแนวคิดการวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert) ใช้รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) พบว่า แบบสอบถามทั้ง 15 ข้อ มีค่า (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในวิชา TH 104 การเขียนเชิงปฏิบัติการ ในการถอดความจากงานเขียนแต่ละประเภท โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เพื่อให้นักศึกษาทราบและทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 10 ข้อ

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ เรื่องการถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง โดยเฉลี่ย วันละ 3 ชั่วโมงต่อการเรียน 1 ครั้ง ตนเอง แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.2.1 การคิด (Think) เพื่อให้นักศึกษาแต่ละคนลองวิเคราะห์เนื้อหาจากสถานการณ์ที่ครูเป็นผู้ตั้งขึ้น แล้วเขียนคำตอบของตนเองไว้

3.2.2 การจับคู่ (Pair) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเอง และร่วมกันสรุปหาแนวทางการตอบที่เหมาะสมและถูกต้อง

3.2.3 การแบ่งปัน (Share) เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการแบ่งปันคำตอบของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะแนวทางของคำตอบที่ถูกต้อง

3.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 10 ข้อและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น (Learning gain) ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีการประเมินแบบ Normalized gain ของ Richard R. Hack (1998) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์และแปลความหมายค่า g ดังนี้

ความก้าวหน้าระดับสูง	มีค่า $g \geq 0.70$
ความก้าวหน้าระดับกลาง	มีค่า $0.70 > g \geq 0.30$
ความก้าวหน้าระดับต่ำ	มีค่า $g < 0.30$

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 124) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 126) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้: ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 , 3.51- 4.50, 2.51 - 3.50, 1.51 -2.5 0, 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, และน้อยที่สุดตามลำดับ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย การพัฒนาความสามารถในการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา ET104 การเขียนภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การถอดความในงานเขียนเชิงวิชาการ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share)

ระหว่างก่อนและหลังเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย
สันตพลเป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				คะแนน ความก้าวหน้า (g)	ระดับ ผลการเรียนรู้ ที่เพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน (10)	ร้อยละ	หลังเรียน (10)	ร้อยละ		
1	4	40	7	70	0.50	กลาง
2	2	20	5	50	0.38	กลาง
3	3	30	8	80	0.71	สูง
4	2	20	5	50	0.38	กลาง
5	2	20	4	40	0.25	ต่ำ
6	0	0	5	50	0.50	กลาง
7	2	20	8	80	0.75	สูง
8	3	30	8	80	0.71	สูง
9	3	30	6	60	0.43	กลาง
10	4	40	7	70	0.50	กลาง
11	3	30	6	60	0.43	กลาง
12	4	40	7	70	0.50	กลาง
13	3	30	5	50	0.29	ต่ำ
14	3	30	5	50	0.29	ต่ำ

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนเรื่อง
การถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-
pair-share) จำนวน 14 คน พบว่า นักศึกษาที่เรียนเรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิง
วิชาการโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ
ปานกลาง จำนวน 8 คน เรียงอันดับจากค่า g มากไปหาน้อย ได้แก่ คนที่ 1, คนที่ 6, คนที่ 10
และคนที่ 12 ($g=0.5$) คนที่ 9 และคนที่ 11, ($g=0.43$) คนที่ 2 และคนที่ 4 ($g=0.38$) และม
ีความก้าวหน้าทางการเรียนระดับสูงจำนวน 3 คน เรียงอันดับจากค่า g มากไปหาน้อย ได้ดังนี้
คนที่ 7 ($g=0.75$) คนที่ 3 และคนที่ 8 ($g=0.71$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยสันตพล ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการ
โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาสาระมีความน่าสนใจ	4.21	0.70	มาก
2. เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการศึกษาของผู้เรียน	4.64	0.50	มากที่สุด
3. มีการเรียงลำดับเนื้อหาสาระจากง่ายไปยาก	4.36	0.63	มาก
4. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา	4.57	0.51	มากที่สุด
5. เนื้อหามีความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน	4.64	0.50	มากที่สุด
6. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.57	0.51	มากที่สุด
7. ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้อย่างชัดเจนและเป็นลำดับขั้น	4.50	0.52	มาก
8. กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้ได้คิดค้นหาคำตอบด้วยตนเองได้ง่าย	4.43	0.51	มาก
9. กิจกรรมเพื่อนคู่คิดเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับคู่	4.64	0.50	มากที่สุด
10. กิจกรรมเพื่อนคู่คิดส่งเสริมให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนและอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน	4.50	0.52	มาก
11. กิจกรรมเพื่อนคู่คิดทำให้นักศึกษาลดความกังวล ความเครียดในการค้นหาคำตอบ	4.43	0.76	มาก
12. กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดได้	4.14	0.53	มาก
13. กิจกรรมเพื่อนคู่คิดในชั้นเรียนสนุก และน่าสนใจ	4.43	0.76	มาก
14. นักศึกษามีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และได้รับการยอมรับ	4.50	0.52	มาก
15. ผู้สอนกระตุ้นให้เสนอคำตอบและแสดงความคิดเห็นอย่างถั่วถึง	4.21	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.60	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) พบว่า โดยรวมอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, $SD=0.60$) เมื่อพิจารณารายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 ข้อเรียงอันดับสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการศึกษาของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) เนื้อหามีความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) และ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับคู่ ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดได้ ($\bar{x} = 4.14$, $SD=0.53$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัย การพัฒนาความสามารถในการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ผู้วิจัยได้เสนอ อภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา ET104 การเขียนภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การถอดความในงานเขียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) พบว่า พบว่า นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนเรื่องการถอดความเชิงวิชาการโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดเพิ่มขึ้นทั้ง 14 คนโดยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน อยู่ในระดับสูงจำนวน 3 คนและอยู่ในระดับต่ำจำนวน 3 คน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้กล่าวว่า หลังการจัดการเรียนรู้เรื่อง การถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาวิชาภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นทุกคน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับการถอดความ และวิธีการถอดความเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนตามหลักการ ดังปรากฏตามแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการฝึกถอดความที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการถอดความตามลำดับขั้นของหลักการถอดความที่ผู้วิจัยได้วางแผนจัดการเรียนรู้ สอดคล้องแนวคิดของ Smodin (2022) ที่เสนอแนวคิดวิธีการถอดความไว้ว่า การถอดความต้องสืบค้นข้อมูลที่ต้องการอย่างหลากหลายและเพียงพอเพื่อให้ผู้ถอดความมีข้อมูลมากพอ และอ่านข้อมูลที่ต้องการซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ให้มั่นใจว่าสามารถเข้าใจเรื่องได้อย่างถูกต้อง เพื่อตรวจทานความถูกต้อง และเก็บข้อมูลสำคัญได้ครบถ้วน สอดคล้องสอดคล้องกับงานวิจัยของ Latifah Maiyoritsa and Delvi Wahyuni (2021) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เทคนิคการถอดความของนักศึกษา ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยไนจีเรียปาดังกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือ นักศึกษาจำนวน 126 คน ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนการเขียนเชิงวิชาการ พบว่านักศึกษาจำนวน 86 คนสามารถใช้เทคนิคการเลือกใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน นักศึกษาจำนวน 12 คน ใช้วิธีการเปลี่ยนความคิดเชิงรูปธรรมให้เป็นเชิงนามธรรม นักศึกษาจำนวน 20 คน ใช้วิธีเขียนโดยใช้ประโยคยาว ๆ ได้ และนักศึกษาอีก 8 คน สามารถรู้จักตัดคำที่ไม่จำเป็นในประโยคออก ผลของการทดสอบการถอดความพบว่า 38.95% อยู่ในระดับปานกลาง 39% อยู่ในระดับดี 67% อยู่ในระดับดีเยี่ยม และ 5% อยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีคะแนนสูงขึ้นทุกคน เมื่อพิจารณารายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 ข้อ เรียงอันดับสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการศึกษาของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) เนื้อหามีความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) และ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับคู่ ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดได้ ($\bar{x} = 4.14$, $SD=0.53$) ตามลำดับทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดพิจารณา ด้วยการใช้คำถามปลายเปิด โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นการคิดและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างร่วมกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ มนต์ชัย เทียนทอง (2551) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ว่า ครูจัดให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นคู่โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เหตุผลระหว่างกันภายใต้ปัญหาเดียวกัน จนสามารถสรุปคำตอบหรือคำถามร่วมกันได้ สามารถสังเกตได้จาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นทุกคน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา ET104 การเขียนภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) พบว่า นักศึกษาที่เรียนเรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) จำนวน 14 คน มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับ ปานกลาง จำนวน 8 คน เรียงอันดับจากค่า g มากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คนที่ 1, คนที่ 6, คนที่ 10 และคนที่ 12 ($g=0.5$) คนที่ 9 และคนที่ 11, ($g=0.43$) คนที่ 2 และคนที่ 4 ($g=0.38$) และมีความก้าวหน้าทางการเรียนระดับสูงจำนวน 3 คน เรียงอันดับจากค่า g มากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คนที่ 7 ($g=0.75$) คนที่ 3 และคนที่ 8 ($g=0.71$) ตามลำดับ

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพลต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 ข้อ เรียงอันดับสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการศึกษาของผู้เรียน เนื้อหามีความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ร่วมกันกับคู่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดได้ ดังนี้ เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการศึกษาของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) เนื้อหามีความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) และ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับคู่ ($\bar{x} = 4.64$, $SD=0.50$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมเพื่อนคู่คิดช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดได้ ($\bar{x} = 4.14$, $SD=0.53$) ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี การวิจัย การพัฒนาความสามารถในการถอดความจากงานเขียนเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพล ผู้วิจัยได้เสนอข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ อาทิ ควรจัดเวลากิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดให้มีเวลายืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นความรู้แต่ละเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดในสาขาวิชาอื่นเพื่อเป็นทางเลือกที่ดีในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการถอดความจากงานเขียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา โดยจะทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้นในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2558). การเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 23(43), 1-29. สืบค้นจาก <https://so06.tcithaijo.org/index.php/husojournal/article/view/55994/46760>.
- Smodin. (2022). การถอดความและการสรุปความ: ความแตกต่างและตัวอย่าง. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2566, จาก <https://smodin.io/th/blog/paraphrasing-vs-summarizing>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: บริษัทสุวิริยาสันจำกัด.
- พรทิพย์ ดิษฐปัญญา. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา, 14(2), 24-41. สืบค้นจาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jindedu/issue/view/1168>
- พิเชษฐ พินิจ. (2555). การเขียนงานเขียนเชิงวิชาการ. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2566, จาก http://pichet-pinit.in.th/wp-content/uploads/2012/06/part_1-1_ContextOfWriting.pdf.

- มนต์ชัย เทียนทอง. (2551). เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ Mentor Coached Think-Pair-Share เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนรู้ออนไลน์. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 18(1), 99-105. สืบค้นจาก <https://www.thaiscience.info/journals/Article/TJKM/10680815.pdf>.
- Fitz-Gibbon, C. T. (1987). How to Design a Program Evaluation. Newbury Park : Sage.
- Latifah Maiyoritsa and Delvi Wahyuni. (2021). An Analysis of Students Techniques in Paraphrasing at English Department Universitas Negeri Padang. *Journal of English Language Teaching*, 10 (2). 264-271. Retrieved from <https://ejournal.unp.ac.id/index.php/jelt/article/view/112479/105202>.
- Richard R. Hack. (1998) “Interactive-engagement vs traditional methods: A six-thousand-studentsurvey of mechanics test data for introductory physics courses” *AmericanJournal of Physics*. 61 (1) : 64-74.